

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica xvij. post festu[m] Trini. Questio. lxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

apli eius noie inuocato mirada faciebāt.
 Queri etiā potest vtz resuscitare moztū
 tuū sit maximū miraculū dei. Vide s. do
 minica. xj. p. trinit. Et vtz de sic resuscit
 rat mortuos: ita possit itez facere re con
 uersam in pibil eadē nūero. Vide. iij. vi.
 xliij. cōtra gen. ca. lxxx. qd. l. r. q. vj.

**Dñica. xvij. post festū Trini.
 Questio. lxxj.**

Veritur vtz appe

q Platidē z pmos accubit
 in ecclia sit pctm: Rūdeo. Sā
 ctus doctor. ij. q. clxxxv. art. j. sic dr. In
 episcopatu tria cōsiderari pnt. Prīmū est
 pncipale z finale. episcopalis opatio: q
 primoz utilitati iudicis. Secundū est al
 titudo gradus sup familia dñi tui. Ter
 tiū psequer se hns ad hec est honor z re
 uerentia z sufficiētia tpaliū. Igit appetē
 re episcopatiū qntū ad tertū est illicitum.
 qz vel ad cupiditatē vel ad ambitionē p
 tiner. et silt qntū ad secundū: qz est psum
 ptuosum. Appetere autē pdesse primis est
 qdem ptuosum fm se: sed tñ videt psum
 ptuosum qz qd appetat pdesse vt pnt subdi
 tis: nisi manifesta necessitate imminente. qd
 hoc pdesse hz annexā celsitudinē gradus.
 et ad epm ptiner esse pfectiorē z alios ad
 pfectionē adducere. ad qd reqrit esse pfe
 ctum. reputare autē se pfectū est psumptuo
 sum. Non autē est psumptuosum imminente
 necessitate. sic dr Greg. in pastoral: qz tūc
 laudabile erat episcopatiū qzere qñ p hūc
 quoz qd dubiū nō erat ad supplicia graui
 ora puenire: sic qz d facti nō inueniebāt q
 on? assumeret: psertim cū qd zelo chēra
 tis ad hoc diuinit? icitat: sicut dr ibi Gre
 go. Esaiā laudabiliter officii p dicationis
 appetuisse. Nec est etiā psumptuosum ap
 petere talia opa facere si cū ptingat in ta
 li officio esse: vel etiā se esse dignū ad talia
 opa exeqnda: ita qz op? bonū z nō pmat?
 sub desiderio cadat. Hec scūs Tho. par
 tim in corpe: ptim ad argumēta. Quibz
 oibz suppositis pono aliqs p dictiones. Pri
 ma. In nullo casu licet plationē pcurare:
 nec rōne necessitat? ptoz: nec pp? bonuz.

finem. s. vt pnt. Paret autoritate apli ad
 Heb. v. Nec qd sumat. i. sumere seu pec
 rare debet sibi honorē. i. illud op? pasto
 ra le cui est honor annex?. sed supple est pa
 stor qz vocat a deo p electionē vel inspira
 tionē vel alio legitimo modo tanqz aarō.
 Itē pbat rōne. Nam si licet qzere: hoc est
 vel rōne finis vt pnt: vel rōne necessitat?
 qz nō est qz pnt. Nō pnt. qz p scētū Tho.
 pater qz psumptuosum est credere se cē ta
 lem qlem oportet esse qz vult pdesse p offi
 ciū plationis. Qui igit querit platuram
 si credit se dignum esse/est psumptuosus.
 si nō credit z tñ qrit multo mag? inique
 agit: qz qrit exeq id ad qd nō est idoneus
 Nec secundū. qz nō licet tpe necessitat? qz
 rere nisi rōne utilitat? qz rōne nunqz debet
 qzere: vt plibatū est. Sed cōtra hoc: qd
 dr Grego. qz laudabile aliqn fuit episco
 patū qzere. Sol. Illud qzere vel sumit p
 accipe: quod aliqn licet: vt patebit. vel est
 qzere apud deum z nō p aliam viā: quod
 paret p exemplū quod adducit de Esaiā:
 qz licet appetit p dicationē: sed tñ noluit qz
 re illud officii nisi apd deū. dicit. Hic
 me. quō licet qd qzere. plationē vt pnt
 vt dicit. Secūda. Licet nunqz liceat pla
 turā qzere: tamē necessitat? tpe. i. qñ nō vi
 det qd vnde cōpetēter d bono pastore. p
 uideat: licitū est hāc appetere a deo vt qd
 pnt: non vt pnt. et licitū est hoc desiderū
 scz velle qz de? me dignū iudicaret z face
 ret vt alijs possent pdesse. qz velle pdesse
 est laudabile: et velle pmoueri p deū nō
 est psumptuosum: cū ipse nō pmoueat nisi
 si dignos: lz pmittat pmoueri malos: fm
 illud Qui z idoneos nos fecit ministros
 noui testamēti. Tertia Tale desiderium
 extra casuz necessitat? nō ē laudabile nec
 licitū. qz esset min? bonuz pferre melior?
 cum sit meli? vacare deo: vbi nō est neces
 se vacare prio: qz ipi primo vacare. Tñ
 sancti omnes nunqz volūt a cōrēplatione
 discedere: nisi rōne necessitat. Quarta.
 Is cui vicia placent in ppria psona vt cui
 nō displicent: nec ea conat euertere in alie
 nam: nunqz licite appetit a deo pmoueri qz
 diu sic esse deliberat. Talis em nō appet
 it pdesse alijs. qz pdesset primo sibi: z p
 desset etiam alijs fm qz potest ex hoc: itā d

De Quæstionibus super euange.

z corrigendo. Multi g fallunt psuaden-
tes sibi se alioz utilitatem appetere: cū ap-
petant suā sublimitatē. Utz aut illicitus
appetit? circa ista sic peccm mortale: mibi
videt q sic: nisi forte qn min? bonū pferet
maiori. Sed ptra. Nā q epatū desiderat
bonū op? dīderat. j. Thef. ix. So. Scōz
Aug. x. de ciuit. dei. eps est nomē operis
nō honoris. qz cum scopos sit intētio: epi
scopus grece latine dī supintēdēs: z epi
scopari est supintēdere. Desiderare ergo
episcopatus est desiderare pdesse primo.
quod tunc licitū fuit quādo apostol? di-
xit: quia necessitas erat fm Breg. Un idē
Breg. dicit q apostol? laudauit deside-
riū boni opis. Hec scūs Tho. pualiter
Scōdo. Laudabile est desiderare statum
religionis: g z statū episcopatus: quia est
pfectior. Solu. Nō est simile ppter duo.
Primo quia ad statum episcopalem pze-
rigit vite perfectio: nō aut ad statum re-
ligionis: sed est via ad pfectionem. Unde
dñs cōmissurus Petro officii pastorale
quesiuit si diligeret eū plus alijs. Et ado-
lescenti dixit Matth. ix. Si vis pfectus
esse: vade zc. Nō aut dixit: si es pfectus.
Rō aut differētie est: quia fm Diony. epi
scopus habet pficere: monachus autē p-
fici. Scōdo: quia per illū statū dō subij-
cit alijs ad spūalia capiēda: per istuz vō
sublimat vt pvideat alijs. Hec scūs Tho
mas ibi cū multis alijs

Queri etiā pōt vtrū ambitio semp sit
peccatū. Vide. ij. q. cxxij. arti. j. in c. Et
vtrū inanis glia sp sit peccm mortale. Vidē
ij. q. cxxij. ar. ij. in c.

Dñica xvij. post festū Trini.
Quæstio. lxij.

Veritur vtz chri

q stus se deū pbauit ut sufficiēt
p illā auroitate: Dixit dñs
dño meo zc. Respōdeo q sic
Pro q sciendū est q scribe z pharisei ex qz
dā crassa ignorātia: q ex eoz mala dispo-
sitione veniebat: nō cognouerūt chm eē
deū per doctrinaz z miracula ei? vt dicit
sanc? Tho. ij. q. xlix. ar. iij. in c. Et ideo

scripturas diuinitatē eius astruentes per-
uertebant: z chm tanqz blasphemū inse-
quebant. Hos aut chs vt quinceret inf?
rogauit cur? filius sit chs. Quis? respō-
dentibz q sit fili? Dauid tanqz hō pui?
vt intelligerent eius deitatem negare: cō-
tra eos fecit pualiter tale argumentum.
Si chs esset fili? Dauid habēs solū nas-
tura humanā eiusdē speciei cū natura da-
uid: nec eēt nec diceret dñs eius: sed eēs ad
dexterā dñi dei. qz fili? regis nunqz dicit
dñs regis: talis vt sedeat ad dexterā dei:
nec eo viuēte nec eo mortuo. Sed chus
dī dñs Dauid vere: qz ipse Dauid in spiri-
tu pphētico: q nec falli nec fallere pōt: cū
sit diuin? appellat eū dñm suū dices. Di-
xit dñs. i. de? pater: dñs meo. i. filio suo. z
meo z dño meo: nō suo. Vide zc. Ergo chri-
stus nō habet solum naturā humanā: sed
oportet q aliam habeat superiorē qua
possit esse domin? dominoz: z rex reguz:
z sedere a dextris dei. Et nō poterāt respō-
dere: qz hec scptura ad kram de chō intel-
ligitur. Un volente deo z repētino argu-
mento conturbante euasione extogitare
nō potuerūt. Sed successu temporis iudei
successores extogitarunt: imo finxerūt re-
sponione ad argumentū: dicētes illā au-
thoritatem ad kram intelligi de Abraam
z Eliezer famulo suo: q hūc psalmū fecit
abrae: agēs deo gratias p victoria de qnz
qz regibz. Dicit g q eliezer sic loquitur.
Dñs. i. deus: dixit domio meo Abraā: se-
de a dextris meis zc. Sed ptra pmo.
Null? em psalm? intitulat Dauid quem
ipse nō fecerit: quia ritul? esset falsus. Sz
vt patet tam in textu hebraico qz greco z
latino. iste psalm? intitulat z dicit dauid
Ergo ista nō sunt pba eliezer Secundo:
quia nō legit q Abrae sit dictū a deo: sed
de a dextris meis: nec cuiqz homini puro
nec mix: qz etiā puro hōi nō puenit. Un-
de z regina dicitur in psalmo assistisse deo
christo z nō sedisse. De hō vide. ij. q. lxxij.
o. Tertio: quia abraā nō fuit genit? ante
luciferū. Si dicat q fuit genit? in psen-
tia dei: dico q etiā boues sic fuerūt geniti
i. pfecti generādi. Un in hō nō ipozat di-
gnitas: quā ps. itēdit attribuere huic hōi
to. Quarto qz abraā nō fuit sacerdos eti?